

Intervenció del Primer Secretari a la Cloenda de l'Escola d'Hivern del PSC

Tarragona, 21 de febrer de 2010

Bon dia companys i companyes, amics i amigues. En primer lloc, vull felicitar a tots aquells que heu participat en l'organització de l'escola. Molt especialment al Josep Maria Sala i al Francesc Vallès. Us felicito i us agraeixo, un any més, la feinada que heu fet.

Han estat dos dies de reflexió i debat molt interessants, amb un programa i amb uns ponents d'alt nivell, i una participació massiva de tota l'organització.

L'edició d'aquest any és una declaració: "Liderem el Futur". I d'això precisament us volia parlar una mica avui. Del futur, dels mesos que venen, de com els hem d'encarar, i de com ens disposem a liderar el país i la societat catalana, des del govern i des de la política.

Serà inevitable que l'eix principal de la política catalana sigui la situació econòmica. La crisi i els seus efectes; les actuacions i les mesures que està prenent el Govern per minimitzar-los. Les actuacions i les mesures que estem adoptant per superar aquesta etapa de dificultats. I les que prendrem en els propers dies. Les complicitats i els entrebancs que trobem i que se'ns poden presentar pel camí.

És innegable que estem passant per moments de dificultat. I és en moments així quan més cal exercir el lideratge del país. Quan cal actuar amb sentit de país. Quan cal saber renunciar al petit guany tàctic, per sumar-nos a l'esforç general. Quan cal saber alçar la mirada, aplegar forces, concentrar energies, buscar l'acord i saber estar al costat de qui té la responsabilitat.

Aquest és el compromís dels socialistes amb Catalunya.

Avui us volia parlar d'aquest compromís:

1. de com vull que afrontem els propers mesos,
2. de quin crec que ha de ser el camí a seguir,
3. de quina ha de ser la vostra feina, i de cap a on hem de dirigir el nostre esforç.

*

1.- Vull que afrontem els propers mesos pensant en tota la gent que ho està passant malament. Però no d'una manera només emotiva o sentimental, ja m'enteneu:

Pensar en la gent vol dir treballar per ells, vol dir no distreure's de la nostra feina, vol dir ser més diligents que mai, vol dir ser seriosos.

Perquè no és previsible que sortim de la crisi de l'economia real durant aquest any. Sigueu-ne conscients. L'inici sí. Però la recuperació plena, encara no.

Per això és essencial que expliquem a cada ciutadà, a cada barri, a cada família, el que estem fent per lluitar contra la crisi i per sortir-ne. Les polítiques que estem aplicant, les mesures que hem pres des de fa mesos, i l'esforç que ens caldrà fer, tots plegats, per tirar endavant.

Si em permeteu una imatge gràfica... Vull menys mítings i més debats i col·loquis. Hem de fer un esforç per parlar i escoltar, més que mai. Estic convençut que si cadascú de nosaltres parla amb moltes persones, guanyarem les eleccions.

Perquè en moments com els que vivim, el que cal és gent valenta, decidida a lluitar. I polítics responsables, que tinguin clar quin és el seu projecte, que determinin el full de ruta, i que l'apliquin buscant sempre el màxim consens.

El nostre és un projecte de justícia social, i sota aquest paràmetre estem prenent decisions des de l'abril de 2008, des de fa prop de dos anys. Per tractar d'evitar que aquesta crisi augmenti les diferències socials, per evitar que els efectes negatius recaiguin sobre els qui no l'han provocat, i perquè el nostre model de creixement en surti reforçat, quan superem aquesta etapa.

Dic que hem de pensar en aquells que pitjor ho estan passant, perquè si no ho fem nosaltres ningú no ho farà. Davant d'una situació com la que vivim, cal dir les coses pel seu nom, i explicar a la gent que les receptes de la dreta són diferents que les de l'esquerra.

Que no és el mateix baixar impostos que no fer-ho, que no és el mateix abaratir l'acomiadament que no fer-ho, que no és el mateix proposar reformes, encara que això suposi un desgast polític, que mantenir-se immòbil i amagar el cap sota l'ala. I que no és el mateix instal·lar-se en la irresponsabilitat com fan aquells qui prometen menys impostos i més despesa, i alhora diuen que volen reduir el dèficit.

Governar el país vol més seriositat que això.

*

2. Per tant, el camí a seguir està clar.

Hem de mantenir-nos fermes en la defensa dels principis socialdemòcrates que representa el PSC. Alguns amb tota seguretat faran més soroll, nosaltres hem de treballar. Fent tot el que ens comprometem a fer. Però sense prometre receptes miraculoses des de la demagògia política i la insolvència econòmica.

En la situació actual, els ciutadans esperen de nosaltres tres coses: un diagnòstic realista, treball seriós, i voluntat d'entesa. Si actuem guiats per aquesta norma de conducta, podrem retornar la confiança a la societat catalana. Perquè el camí no pot ser el pessimisme interessat, ni el rebentisme aventurer.

Sinó una actitud que retorni la confiança en les nostres possibilitats i l'esperança que trobarem la sortida, aviat.

La meva confiança en les capacitats i fortaleeses de Catalunya és total. A tot arreu em trobo gent que prenc com a exemple de l'esforç i el compromís que us demano a tots vosaltres.

Són emprenedors, investigadors, professionals, mestres, comitès d'empresa, ... En tots ells veig ganes de lluitar perquè Catalunya deixi enrere el malson de la crisi. En tots ells veig ganes de futur. Ganes de treballar sense defallir.

Sóc molt conscient i realista respecte del moment. Però, de la mateixa manera, sóc optimista amb les perspectives de futur.

I no permetré que ens guanyin la moral aquells que pensen que com més malament sembli que van les coses, millor els hi aniran a ells les eleccions.

N'hi ha que sembla que vulguin edificar la seva alternativa des del lideratge del pessimisme. I aquest no és el camí a seguir.

El camí que ha de seguir Catalunya és confiar en les seves possibilitats, i el PSC ha de transmetre i explicar que és aquest i no altre el seu projecte.

3. I us deia que també vull explicar-vos quina crec que ha de ser la vostra feina. Expliqueu el que estem fent, expliqueu quina Catalunya estem construint des del govern, quins són els fets que ens avalen,... I expliqueu què vol el PSC, com ho volem i en quines condicions ho volem

poder fer. I lluiteu amb totes les vostres forces contra aquells que generen més incerteses que seguretat.

El futur de Catalunya dependrà de qui guanyi aquesta batalla.

No doneu cap espai per perdut, sigueu més actius que mai, transmeteu esperança i optimisme. No cal que tot sembli una festa, per transmetre confiança i optimisme. N'hi ha prou amb demostrar que sabem què volem, que sabem on anem, i que sabem com hi volem anar. I que ho expliquem. Tantes vegades com calgui.

Estimar Catalunya avui és rebel·lar-se contra la resignació. Estimar Catalunya avui és mirar lluny sense deixar de tenir les mans a la feina. Estimar Catalunya avui és concentrar-se, per damunt de qualsevol altre objectiu, en la lluita contra la crisi, i a favor dels qui més la pateixen.

I lluitarem persona a persona, carrer a carrer, barri a barri, poble a poble, i ciutat a ciutat, per donar esperança a la gent. Perquè aquest, amigues i amics, és un país meravellós, i necessita al seu capdavant persones realistes però amb confiança en el futur.

Companys i companyes, ara cal seny (molt de seny) i rauxa, la justa. Però cal, sobretot, coratge i determinació.

La situació és complicada, però sortirem endavant com ja hem fet en d'altres ocasions. I com a president m'agradaria que ho poguéssim fer plegats, també totes les forces polítiques, perquè seria un bon exemple i una lliçó.

Malauradament no sé si serà possible, perquè mentre uns pensem en el camí per sortir d'aquesta crisi, altres sembla que estan pensant en com fer que nosaltres sortim del Govern. És trist, però és així.

Aquesta setmana s'ha parlat molt de pactes d'estat i d'acords per abordar un esforç col·lectiu. Celebro que Convergència i Unió hagi manifestat la seva disposició per arribar a acords amb el Govern d'Espanya.

És la mateixa bona disposició que espero trobar a Catalunya. Perquè si Convergència i Unió creu que s'ha de posar al costat del Govern espanyol per superar la crisi, amb més motiu hauria d'estar disposada a posar-se al costat del Govern de Catalunya. Si no, no s'entendria.

I no em puc estar de dir que em sorprèn una mica que aquesta disposició al pacte s'hagi ofert abans al Govern d'Espanya que al de Catalunya. On ja fa molts mesos que estem treballant, dialogant amb els sindicats, les patronals, i el conjunt dels sectors de la nostra societat.

El dimecres de la setmana que ve, durant el debat que celebrarem al Parlament per parlar de la situació econòmica, tindrem oportunitat de comprovar si l'actitud és la mateixa i si és sincera. Podrem comprovar si hi ha voluntat de deixar de banda els interessos individuals, i som capaços de pensar en el futur del nostre país.

Si fem això, tots plegats, podrem recuperar la confiança de la que abans us he parlat. I tal com he dit, la confiança és el primer que necessitem per sortir de la crisi.

El govern ha d'exercir el lideratge i l'impuls de la recuperació econòmica, i ha estès i continuarà estenent la mà a les altres forces polítiques, que si volen actuar amb responsabilitat i no amb tacticisme, haurien de col·laborar amb el Govern quan Catalunya se la juga.

Però també vull deixar una cosa clara, perquè ningú no s'equivoqui: estem disposats a pactar, a dialogar, i a concertar amb l'oposició, però no al preu d'acceptar mesures que posin en risc el benestar i la cohesió, o que suposin una retallada de drets socials.

Estem disposats a fer les reformes que calgui, però si tenen com a objectiu el manteniment del nostre estat del benestar, perquè les fórmules que ha proposat la dreta fins ara només ens conduirien a menys benestar per aquells que pitjor ho estan passant, i això, com us he dit, no ho permetrem.

Amigues i amics,

Tenim per davant una tasca apassionant. Però la nostra actitud serà determinant per afrontar aquesta tasca. El pessimisme és contagiós. Però l'optimisme confiat, també. Estic animat i us animo. I els vostres ànims, també, m'encoratgen.

Tenim per davant la responsabilitat de fer sortir a Catalunya d'aquesta crisi amb més força que mai. I fer-ho sense passes enrere, ni aventures, ni sorpreses, ni invents. Parlant clar i català. Però parlant amb fets i propostes.

Tenim per davant el repte d'explicar i aplicar el projecte socialista a aquest país que tant estimem. I és fàcil. Ho podeu fer amb cinc idees:

Una prioritat: sortir de la crisi, amb rigor i cohesió

Un objectiu: preparar el país de cara al futur

Un horitzó: Estatut, estatut i més estatut

Un projecte: Federalisme i entesa amb Espanya

Una raó de ser: la justícia social

I, amics i amigues, un sentiment: Estimar Catalunya!!!, que per nosaltres és estimar la seva gent, estimar tot el territori des de la seva capital al poble més petit, i estimar la nostra diversitat social i cultural.

Amics i amigues: La pàtria són les persones!!!.

Estic amb més ganes, Més força i més convicció que mai. Espero que m'acompanyeu en aquest fantàstic repte, i us agraeixo per endavant la tasca que estic convençut que fareu.

Som la Catalunya que sap on va..., sí!

I jo sé on vaig, perquè vaig amb vosaltres!!!!

Moltes gràcies.